

BUNICA A FĂCUT UN TORT URIAȘ.
MARTINA ȘI BUNICUL SUFLĂ ÎN
LUMÂNĂRI. 8 LUMÂNĂRI, PENTRU CĂ
ÎMPREUNĂ AU 80 DE ANI!

URMEAZĂ JOCUL CADOURILOR, ASCUNSE
ÎN DOUĂ CUTII PLINE CU PANGLICI ȘI
HÂRTII: UN CADOU PENTRU MARTINA ȘI
UNUL PENTRU BUNICUL. ÎNCHID OCHII ȘI
CAUTĂ UN CADOU. MAI ÎNTÂI MARTINA,
APOI BUNICUL. APOI IAR MARTINA ȘI DUPĂ
ACEEA BUNICUL – ȘI TOT AȘA.

MINUNAT, ACUM TOȚI SUNT GATA
SĂ MEARGĂ LA LAC!

FIINDCĂ O ANIVERSARE
FRUMOASĂ E O ANIVERSARE
PETRECUTĂ ÎN FAMILIE.

18

19

Martina se bosumflă.
În clipa aceea, o nouă pală de vânt face
pălăria să zboare până pe lacul din parc.
Luca se desprinde de mâna bunicului și
aleargă să vadă.

„E o bărcuță! Uite”, țipă el fericit. „S-o
facem să plutească.”
Ia repede un băț și împinge pălăria mai
departe de mal.
„Încetează!”, strigă Martina. „Nu e o
bărcuță. E pălăria mea!”

Ceilalți copii din parc aleargă să vadă
ciudata bărcuță care plutește pe lac.
Și iată că un cocostârc coboară în zbor
și, cu ciocul său lung, pescuiește pălăria.
„Ce plasă de pescuit perfectă!”, zic copiii
râzând.

„Încetați!”, mormăie Martina. „Nu e o plasă
de pescuit. E pălăria mea.”

